

idet jeg ogsaa paastjønner det ærede Medlems Udtalelse om det Unskelige i at faae en Lov om Tilsyn med Lebnetsmidler, nemlig at gjøre sig bekendt med nogle Domme, der foreligge med Hensyn til Overtrædelser af den nuværende Lov; de ligge ganske vist i Folkethinget i det Udvalg, som kaldes Smørudvalget, men der er selvfølgelig Intet i Veien for, at dette Thing kan rekvirere dem, og jeg maa som sagt særlig anmode det ærede juridiske Medlem om at gjøre sig bekendt med disse Domme. Der vil det ærede Medlem finde — og det kan det ærede 3die Medlem for Kjøbenhavn ogsaa have godt af at høre — et enkelt Tilfælde, som omfatter Tusinder af meget grove Bedragerier, saa det kunde dog nok være, at vi havde Noget at værne her. Det, at der er 2—3 Domme over den samme Mand, maa man ikke lade sig vildlede af; det er ganske vist ikke 3 Tilfælde, naar hvert af dem omfatter mange Bedragerier, alle udøvede overfor Smaafolk. Det ærede 4de Medlem for 8de Kred (Vesen) gav Landbosforeningerne en Stilling, som jeg ikke ret forstaa, at det ærede Medlem kunde give dem. Jeg skal ikke komme ind paa selve Folkemøderne, om det endogsaa forbyrder mig noget, at det ærede Medlem efter sit hele Standpunkt kun tillagde dem ringe Vægt, men hans Stilling overfor Landbosforeningerne forstaaer jeg ikke ret. Jeg erkjender, at det er Rigsdagen, der har Afgjørelsen; det er selvfølgelig, hvem skulde ellers have den? Men jeg erkjender paa den anden Side, at til at varetage Interesserne har man netop de ensfidede Foreninger, som det ærede Medlem gjerne maa kalde dem, nemlig Foreninger af dem, som have særlig Interesse for og Forstand paa Landbruget. De skulle varetage Landbrugets Interesser, Rigsdagen skal sigte det, der kommer ind, og overvæite, om det er en berettiget Maade at varetage dem paa. Deri kan jeg være ganske enig med det ærede Medlem, men deraf følger ogsaa, at jeg maa tillægge de Henvendelser, der komme fra disse Foreninger, en vis Vægt. Derfor siger jeg selvfølgelig ikke, at jeg bærer mig for dem; jeg forbeholder mig en selvstændig Overveielse af det, der kommer ind. Det ærede Medlem udtalte ogsaa noget Andet, der forbausede mig, nemlig med Hensyn til Andelsmeierierne, idet han sagde, at det kunde tage en Ende med Forstræk-

kelse, dersom vi gik videre paa den Veie. Det forstaaer jeg ikke rigtigt! Jeg maa tilstaa, at for mig staaer det ikke blot som Unskuelse, men som noget aldeles Sikkert, at naar Danmark i de senere Aar i saa høj Grad har kunnet forøge ikke blot sin Masseproduktion, men ogsaa Besskaffenheden og Kvaliteten af denne Produktion paa det eneste Marked, saa stuldes det væsentlig det Fremskridt, som det er, at man nu er gaaet over til Andelsmeierierne, og derved de mindre Gaarde komme om ikke i fuldt Niveau saa dog i samme Klasse som Herregaardene før havde. Derfor er en saadan Institution ikke fuldkommen og kan misbruges, den har som Alt i Verden sine Mangler, men at det i økonomisk Henseende har været et Fremskridt, at vi ere komne til Andelsmeierierne, betragter jeg som en Kjendsgjerning. Netop fordi man nu er gaaet over hertil, staaer det samlede Landbrug paa Smørets Interesse langt mere som Enhed end for 10—15 Aar siden, hvor man kun fandt det bedste Smør i Herregaardssmøret. Det ærede 3die Medlem for 1ste Kred (Blom) var en erklæret Modstander af Lovforslaget og var glad ved det Lovforslag, som Folkethinget har sendt herop. Ja, det er da godt, at der er En, der er glad ved det, det er dog altid nogen Paastjønneelse. Det ærede Medlem stillede meget stærke Fordringer paa Beviser. Jeg kan i saa Henseende til Dels henholde mig til, hvad der alt er svaret i den Retning, at man ikke har Krav paa det, men jeg maa jo gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det at stille Krav paa Beviser er en noget vanskelig Sag, hvis man ikke vil nøies med et Raisonnement, i Følge hvilket det kan siges, at det ligger i Sagens Natur, at her er en berettiget Interesse at varetage. Hvis det nu stiller sig saaledes, at man i England har under Flag af dansk Natursmør faaet tilført Kunstsmør fra Holland, fra selve England, fra Frankrig og faaet det solgt for dansk Smør — det er en Kjendsgjerning — tror det ærede Medlem saa ikke, at der er for os en Interesse at varetage i det Land? Den kan kun varetages derved, at det konstateres, at der fra vort Land ikke kan komme Kunstsmør, der kan sælges som Natursmør. Herhjemme trænge vi ogsaa til Lov, jeg vil anbefale det ærede Medlem at gjøre sig bekendt med den store Mængde